

i Lønningsloven af 15de Mai 1868 § 2 brugte Betegnelser „fri Sygepleie“, „fri Lægebehandling og Medicin“ og „fuldstændig Forpleining“, og man har derfor ikke foreslaaet denne Betegnelse forandret.

11) Forslagene under Nr. 16—18 gaae ud paa at tilføie nogle for en rigtig Forstaaelse af Paragraphen nødvendige Bestemmelser. Hvad særskilt Nr. 18 angaaer, bemærkes, at Lønningsloven i 3 forskjellige Paragrapher bestemmer, hvorledes der skal forholdes, naar henholdsvis Værnepligtige af Lægsdrullen, eller nogen af Flaadens faste Mandskab, eller nogen af Officerescorpsset indlægges paa Hospitalet, men da der i denne Lov ikke omhandles. Befarne, har man fundet det fornødent at give det sidste Stykke af Paragraphen en anden Affattelse.

Til § 13.

12) Ved den under Nr. 19 foreslaaede Affattelse af første Stykke af Paragraphen, har man søgt at opnaae en nærmere Begrænsning af de Tilfælde, i hvilke der skulde tilstaaes Diæter.

13) Forslagene under Nr. 20 og 21 sigte til at simplificere de foreslaaede Bestemmelser om Diæter. Der er, saavidt Udvalget bekjendt, ikke ved nogen af Rigsdagen vedtagne Lov tilstaaet nogen civil Embedsmand højere Diæter end 4 Rd. daglig, og et saadant Beløb maa Udvalget ogsaa efter vore Forhold ansee for tilstrækkeligt. Nr. 22 og 23 ere Redactionsændringer; Nr. 24 en Tilføining, der ikke behøver nærmere Forklaring.

Til § 15.

14) Man finder det ikke rigtigt at tilstaae Ministeriet en saadan Bemyndigelse, som her forlanges. Det fornødne Beløb til dette Diemed maa i de fleste Tilfælde forud kunne søges paa Finantsloven og ellers ved Tillægsbevilling. Derfor foreslaaer man, at Paragraphen skal udgaae.

Til § 16.

17) Flere Medlemmer af Udvalget have ikke kunnet finde det rigtigt, at der tilstaaes

Stkbschefen den i denne Paragraph søgte Bemyndigelse til at kunne ned sætte Noget i en lavere Grad, f. Ex. Heelbefarne til Halvbefarne, hvorved de Vedkommende maatte tabe i den Lønning, der er bestemt for dem ved Loven. Ved at udflyde Ordene „eller af Mangel paa Dygtighed“ af Paragraphen, bliver den øvrige Deel deraf imidlertid overflødig. Udvalget foreslaaer derfor, at Paragraphen udgaaer.

18) Forslagene under Nr. 27, 28 og 29 trænge neppe til nogen nærmere Forklaring.

I Henhold til Foranførte stiller Udvalget følgende Ændringsforslag:

Til § 1.

1) I første Stykke forandres „3 f.“ og „14 f.“ til henholdsvis „7 f.“ og 18 f.“

2) Til første Stykke føies et nyt Punktum saalydende: „3 f. af dette Tillæg ere Forhøielse af Munderingspengene og behandles ligesom disse“.

3) Der tilføies Paragraphen et nyt Punktum saalydende: „Udfrevne Underlæger lønnes i de første 6 Maanedes, et Tøgt varer, som Halvbefarne, og ud over denne Tid som Heelbefarne“.

Til § 3.

4) Lin. 4—10 udgaae; istedetfor sættes: „Gaandværkere, der tillige ere Regnskabsførere: i Stkbe med under 100 Mand's Besætning 28 Rd.;

i Stkbe med mellem 100 og 200 Mand's Besætning 30 Rd.;

i Stkbe med over 200 Mand's Besætning 32 Rd.

Andre Gaandværkere og Fyrbødere i Henhold til deres Lønning ikkand fra 20 til 25 Rd. Værftsarbeidsmænd, der udecommanderes som Stkbskøf, Sygepasser, Hvilgast eller Dagvagt 20 Rd.“